

ת"פ 19274/07/15 - מדינת ישראל נגד דאוד גול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19274-07-15 מדינת ישראל נ' גול(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד בני ליבסקינד
המאשימה
נגד

דאוד גול (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה לפי סעיף 3 לפקודת מניעת טרור (להלן: "**הפקודה**").

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב מדינת ישראל ורשום במרשם האוכלוסין שלה. ביום 30.1.1986 הכריזה ממשלת ישראל כי ארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין" הוא ארגון טרוריסטי (להלן: "**הארגון**").

על פי סעיף 6 לפקודה, ביום 12.7.09 ניתן צו סגירה של מפכ"ל המשטרה, למרכז "נידאל" בשל היותו מקום פעולה של הארגון. צו הסגירה הוארך עד ליום 11.9.12. בשל סגירת המרכז, החל הארגון לפעול במסווה באמצעות עמותת "איחוד ועדות הבריאות- ירושלים" או "אתחאד לג'אן אלעמל אלצחי" (להלן: "**העמותה**"). ביום 9.6.15 הכריז שר הביטחון כי העמותה היא התאחדות בלתי מותרת על פי תקנה 81(1)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לשנת 2006, החליט הנאשם להצטרף לארגון ולפעול בו יחד עם אחרים, ומאז ועד היום הוא חבר בו. כחלק מפעילותו בארגון עבד הנאשם בתפקידים ניהוליים במרכז "נידאל" ובעמותה. הנאשם ארגן שנה אחר שנה בשם הארגון, בין היתר, טיולים, חוגים, סיורים וקייטנות קיץ לצעירים כשחלקן קרויות על שם מחבלים שפעלו בארגון, וזאת במטרה לקרב את הציבור הפלסטיני אל הארגון ולהרחיב את מעגל התומכים בו. כמו כן, ארגן הנאשם משלחות לביקור משפחות חללי ואסירי הארגון בכדי לתמוך במשפחותיהם בשם התנועה. במעשיו המתוארים, היה הנאשם חבר בארגון טרוריסטי.

3. יוער כי בדיון שהתקיים לפני ביום 8.10.15, כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות. לאחר שנשמעה עדותה של הגב' דאליה חאלק, נכרת בין הצדדים הסדר הטיעון בגדרו הוסכם כי כתב האישום יתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע. הצדדים לא הסכימו לעניין העונש אולם הגיעו להסדר טווח לפיו יעתרו לעונש שבין 12 ל-24 חודשי מאסר.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם ואת הערכים החברתיים שנפגעו בגינה. ב"כ המאשימה ציין כי הערך החברתי המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם הוא שמירה על בטחון המדינה ותושביה. לטענת ב"כ המאשימה, מדובר בארגון טרור אשר המניע שעמד בבסיס ההצטרפות של הנאשם אליו הוא אידיאולוגי, גם אם הוא לא עסק בפעילות טרור מובהקת, עצם חברותו בארגון ובניית התשתית של הארגון מאפשרת ביצוע של פעולות הפוגעות בבטחון המדינה. המאשימה ציינה כי קיימת זיקה בין המישור הצבאי לבין המישור האזרחי, וכי לא ניתן להפריד ביניהם שכן גם כאשר מדובר בפעילות "אזרחית" ולא בפעילות טרור מובהקת עדיין נגרמת פגיעה משמעותית, מאחר שפעילות זו יוצרת את התשתית הארגונית וכוח אדם המוכן להתייצב כאשר ידרש לעשות כן. כמו כן, הפנה בא-כוח המאשימה לאסמכתאות מן הפסיקה לעניין הענישה הנוהגת.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה ב"כ המאשימה ציין כי חברותו של הנאשם בארגון הטרור הייתה עובר לשנת 2006, כאשר בהתאם לעובדות כתב האישום בשנת 1986 הוכרז הארגון כארגון טרור, ובשנת 2009 מרכז "נידאל" אשר שימש מקום הפעולה של הארגון, נסגר, ולמרות זאת המשיך הנאשם לעבוד במסווה במסגרת העמותה כפי שפורט בכתב האישום. המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם ארגן את הפעילות של העמותה אשר לכאורה נראית תמימה, אך פעילותם הארגונית נועדה לקרב את הציבור לתמוך באידאולוגיה של הארגון, ומדובר בארגון הבונה את התשתית המאפשרת את קיומו של הארגון. כך שתפקידו של הנאשם הן בארגון והן במסגרת המרכז והעמותה היה משמעותי.

עוד טען ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירה מתוכננת הבאה לידי ביטוי בכך שבמשך התקופה השתנתה מסגרת הארגון ל"עמותה", כאשר בפועל הפעילות היא אותה פעילות והנאשם שב וחזר על מעשיו המיוחסים לו ולא ניסה להקטין את הנזק. נוסף לכך, הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו הוא ביסוס מעמדו של הארגון בקרב אוכלוסייה נרחבת, שכן מדובר בפעילות המאדירה את הארגון ומתמרצת אנשים להצטרף אליו. עוד טען כי הנאשם פעל מסיבות אידיאולוגיות. בנסיבות אלה, סבר ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל- 36 חודשי מאסר.

אשר לעונש המתאים, טען ב"כ המאשימה כי היה מקום לבקש עונש המצוי ברף העליון של המתחם נוכח החזרתיות במעשיו של הנאשם ואי ניסיונו להקטין את הנזק, ובשל הצורך במתן דגש על הרתעת היחיד והרתעת הרבים. יחד עם זאת, מאחר שמדובר בנאשם שלאחר ששמע את העדה הראשונה בתיק ואת הערות בית המשפט, לקח אחריות על מעשיו והודה במעשיו ועברו הפלילי של הנאשם הכולל עונש מאסרים שניתנו לנאשם בתקופה נשוא כתב האישום, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

5. ב"כ הנאשם ביקש להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וזאת בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת אותה קבע בית המשפט בת.פ 10408-06-12, ואף ביקש לקבוע בעניינו מתחם נמוך יותר, שכן בת.פ 10408-06-12 כתב האישום כולל שתי עבירות של חברות בארגון טרור ושתי עבירות תמיכה בארגון טרור, בנוסף הנאשם היה חבר בוועד וכן הורשע בעבירה של סחיטה בכח ואילו בעניינו מדובר בחברות בארגון ברף הנמוך יותר. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לת"פ 37397-01-13, שם הנאשמים השתתפו בביקורי אסירים שהשתחררו מריצוי מאסר בבית הסוהר בישראל וכן הוצע לאחר להצטרף לארגון החזית הדמוקרטית. ואילו בעניינו טען ב"כ הנאשם כי מדובר בפעילות צדקה. זאת ועוד, הפנה בא-כוח הנאשם

לאסמכתאות מן הפסיקה לעניין הענישה הנוהגת.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם שלא נגרם נזק לתושבי ולנוער מזרח ירושלים כתוצאה מהשתתפותם בקורסים או פרויקטים שאורגנו על ידי הנאשם במסגרת הארגון במרוצת השנים. לדבריו, לא הפעילות שבתוך הארגון היא בלתי חוקית, אלא העובדה שהכסף למימון הארגון הגיע דרך "החזית העממית לשחרור פלסטין".

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם אשר לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי משמעותי, כאשר הקשיב לדברי בית המשפט ועצר את המשך הליך ההוכחות לאחר שמיעת עדה אחת בזמן שכתב האישום כלל 35 עדי תביעה. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בצווי ההרחקה מירושלים ואיסור כניסה לשטחים שהוצאו נגד הנאשם מיום 3.1.14 ועד ליום 25.6.14.

נוסף לכל זאת, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בכך שהנאשם משכיל, בוגר אוניברסיטה, נשפט בשנת 2006 על עבירה של חברות במסגרת ארגון טרור ושחרור. זאת ועוד, ציין ב"כ הנאשם כי אפשרויות לתעסוקה בחברה הפלשתינאית עבור אדם משכיל מוגבלות. נוסף לכך, הנאשם היה אמור להתחתן והוא אינו צעיר ומבקש להקים משפחה.

6. הנאשם בדברו האחרון מסר כי כאשר סיים לרצות את מאסרו האחרון והשתחרר הוא חיפש עבודה ולבסוף הייתה לו האפשרות לעבוד בעמותה פלשתינאית במזרח ירושלים ולעזור לקטינים אשר מצבם הנפשי קשה נוכח הקושי הכלכלי והחברתי. הנאשם הוסיף כי העבודה בה עבד לא היוותה סכנה לאף אדם נוכח העובדה שלא כללה מעשי אלימות או הסתה. העמותה עסקה בזכויות אדם בלבד ועל כן כל הנטען נגדו הוא מוגזם אך לאחר ששוחח עם בא כוחו החליט כי עדיף להגיע להסדר טיעון עם המאשימה.

מתחם העונש ההולם

7. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

8. הערך המוגן בבסיס עבירה זו הוא הגנה על ביטחון המדינה ושלומו הציבור. בתי-המשפט עמדו לא אחת על כך שמעשים שמטרתם לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לרבות פעילות בעלת אופי אזרחי, מובילים לביסוס אחיזתם של ארגוני הטרור באוכלוסייה ולחיזוקם, וכן ל"קירוב לבבות" לאידיאולוגיה הרצחנית של ארגון הטרור באופן המסכן את בטחון המדינה והציבור בישראל, ולפיכך יש לראותם בחומרה:

"אכן, בפעילות אזרחית עסקינן, ואפילו בפעילות במישורים המושכים את הלב, בתחומי צדקה, רווחה, חינוך, דת וכיו"ב. אך זאת משימתה ומטרתה של הזרוע האזרחית של ארגון טרור, להכשיר את הלבבות, לקרב את האנשים לפעילות החמאס ולהרחיב את מעגל התומכים בחמאס. לא בכדי נאסרת פעילותו של החמאס - גם במישור האזרחי המובהק - במדינות מתוקנות, על אחת כמה וכמה בישראל ובירושלים. הפסיקה הכירה זה מכבר, כי גם פעילות בעלת אופי אזרחי בארגון טרור טומנת בחובה סיכון ממשי לביטחון הציבור בישראל" (בש"פ 392/12עליאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (26.1.2012) אשר הוזכר

בבש"פ 6120/14 סאלח ברקאת נ' מדינת ישראל).

9. **בחינת נסיבות ביצוע העבירה** במקרה דנן מעלה כי הנאשם היה חבר בארגון במשך כתשע שנים. מדובר בתקופת-זמן משמעותית. יתר על כן; במסגרת חברותו בארגון, עבד הנאשם בתפקידים ניהוליים במרכז "נידאל" ובעמותה. הנאשם ארגן פעילויות "אזרחיות" - כמו טיולים, חוגים, סיורים וקייטנות קיץ לצעירים - לשם תמיכה וקירוב הציבור הפלסטיני אל הארגון, כך שגילה יוזמה ומעורבות פעילה המלמדים על תמיכתו האקטיבית של הנאשם בארגון. זאת ועוד, כעולה מעובדות כתב האישום הצטרף הנאשם לארגון טרור בשנת 2006, ולאחר מכן ועד להגשת כתב האישום המשיך לעבוד גם בעמותה וברי שקדם לכך תכנון. זאת ועוד, עצם פעילות הארגון עודדה את הטרור, גם אם הדבר לא בא בעת הזו לידי ביטוי מעשי. מאידך, מדובר בנסיבות במדרג חומרה בינוני משום שהנאשם לא ביצע פעולות פוגעניות המכילות דברי עידוד, הסתה לאלימות ולמעשי טרור, אלא מעשיו של הנאשם כללו ארגון פעילויות חברתיות וחינוכיות. כמו כן הנאשם ארגן משלחות לביקור משפחות חללי ואסירי הארגון בכדי לתמוך במשפחותיהם.

10. **אשר לענישה הנוהגת** - העונש המקסימלי הקבוע בפקודה לצד עבירה של חברות בארגון טרוריסטי הוא 5 שנות מאסר. בחינת הפסיקה מעלה כי על דרך הכלל, גם כאשר עסקין בפעילות אזרחית במסגרת חברות בארגון טרור, נוהגים בתי-המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל. משכך של עונשי המאסר בפועל משתנה ונע מחודשים בודדים ועד מספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל; הכל- בהתאם למהות העבירות ולאופי הפעילות שנלוותה לחברות בארגון הטרור, להיקף הפעילות האזרחית וטיבה, למעמדו של הנאשם בארגון הטרור, לשאלת קיומו של עבר פלילי רלוונטי ועוד. (ראו עפ"ג (מחוזי י-ם) 1588-07-14 בייבוח נ' מדינת ישראל (22.10.2014); עפ"ג (מחוזי י-ם) 12805-05-14 מדינת ישראל נ' רוכן (15.5.2014); מהם עולה כי בנסיבות דומות למקרה שבפני, בפרשות אלה נקבע מתחם ענישה הולמת שנע מ- 9 עד 24 חודשי מאסר בפועל בגין פעילות אזרחית באופיה במסגרת חברות בארגון טרור:

"בית משפט קמא ציין במסגרת שיקוליו לקביעת המתחם כי אמנם המערערים לא היו חלק מהזרוע הצבאית של החמאס, אולם אין להקל ראש בפעילותם הארגונית, שכן פעילותו של החמאס שתכליתה הידועה והמוצהרת היא השמדת מדינת ישראל, מתבצעת במישורים שונים, ובכללם ביסוס אחיזתו בקרב האוכלוסיה הפלסטינית. בהקשר זה הדגיש בית המשפט כי הפעילות "הנחזית להיות תמימה" יש בה סיכון מיוחד משום שאנשים שאינם שותפים לאידיאולוגיה של ארגון החמאס עלולים להתפתות להשתתף בה מתוך חוסר מודעות לקשר שבין הפעילות לבין הארגון וכך להיחשף להסתה ובסופו של דבר להיות מגויסים אליו" (עפ"ג (מחוזי י-ם) 1588-07-14 בייבוח נ' מדינת ישראל, עמ' 3 (22.10.2014).

עוד ראו והשוות"פ (מחוזי י-ם) 60494-05-12 מדינת ישראל נ' מוסטפאי (11.6.2013), פסקה 11, באותה פרשה, נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ- 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל, בשל עבירות של חברות ושל תמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו בהשתתפות פעילה במספר הפגנות ומחאות הזדהות שונות מטעם ארגון "החזית העממית" במזרח ירושלים, ביחס לנאשמים שלא עמדו בראש החוליה.

עוד אציין כי קבעתי בת"פ (שלום י-ם) 10408-06-12 מדינת ישראל נ' עליאן (24.10.2012), כי נאשם החבר בחזית הדמוקרטית אשר נקט בפעילות אזרחית של השתתפות בהפגנות ולימודי עזרה ראשונה וכן הורשע בתמיכה בארגון טרור, מתחם העונש ההולם בין 6 ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי י-ם)

8700-12-12 מדינת ישראל נ' עליאן, פסקה 5 (16.1.2013)) העיר כי ניתן היה לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר, אולם לא קבע מתחם אחר תחתיו. במקרה שבפני, עולה שנסיבות התיק חמורות יותר מהנסיבות בפרשת עליאן נוכח העובדה כי הנאשם עבד בתפקידים ניהוליים במסגרת הארגון במשך זמן משמעותי, ולא הפסיק את מעשיו גם לאחר שנסגר מרכז "נידאל" אלא המשיך לפעול במסווה באמצעות העמותה. כמו כן בת"פ 37397-01-13 קבעתי כי מתחם העונש ההולם הוא בין 5 חודשי מאסר ועד ל-14 חודשי מאסר. יש להדגיש כי הנסיבות בפרשה זו קלות יותר מנסיבות התיק שבפני, שם נאשמים השתתפו בביקורי אסירים שהשתחררו מריצוי מאסר בבית הסוהר בישראל ונאשם 1 הציע לאחר להצטרף לארגון הטרור.

11. בהתייחס לטיעוני הסנגור, אומר כי לא נעלם מעיני כי בע"פ 5925/13 זאהדה נ' מדינת ישראל (23.4.2014) ראה בית-המשפט העליון בדעת-רוב להקל בעונשם של המערערים ולאפשר להם לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, לאחר שהורשעו בעבירה של חברות בארגון טרור בעקבות פעילות אזרחית באופייה במסגרת ארגון החמאס. עם זאת, ההכרעה באותה פרשה התבססה על נסיבות מיוחדות לאותו מקרה הכוללות: הסדר טיעון בין הצדדים, שהיית הנאשמים באותה פרשה במעצר בית מלא לתקופה ממושכת, וכן הפניית הנאשמים להכנת חוות-דעת אצל הממונה על עבודות שירות באופן שיצר בלידם צפייה לריצוי העונש בדרך זו. כב' השופט רובינשטיין ציין בפסק-דינו כי: **"...יש לראות בכל פעילות שנועדה לחזק את מעמדו של ארגון טרור, לרבות פעילות 'אזרחית', לא כל שכן כזאת הנעשית על-ידי תושבי ישראל אשר נהנים מזכויות בה - בחומרה רבה"** (פסקה טו).

12. לאור האמור אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות המקרה דנן, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

13. בנסיבות העניין, לא ראיתי לחרוג מן המתחמים האמורים לקולא (משיקולי שיקום), או לחומרה (משיקולי הגנה על שלום הציבור).

העונש המתאים

14. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

15. **לקולא**, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם את גילו, את העובדה שהוא מאורס ועמד להינשא טרם מעצרו, את השכלתו ואת התקופה הממושכת בה שהה במעצר.

16. עוד שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, כך שחשך זמן שיפוטי משמעותי. בהקשר זה יוער כי הנאשם אומנם הודה בבית המשפט ולקח אחריות למעשיו ולכך יינתן משקל ראוי, אך דבריו האחרונים בבית המשפט והתחמקותו מחרטה לא הצביעו על נטילת אחריות מהותית.

17. **לחובת הנאשם** שקלתי את הצורך בהרתעת הנאשם ואת הצורך בהגנה על הציבור מפניו, שכן לנאשם עבר פלילי משמעותי. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות הנושאות אופי אידיאולוגי כפי שעולה מטיב העבירות, שבגינם נדון לעונשי מאסר של 12 ו-18 חודשים ולמרות זאת עם שחרורו ממאסר המשיך הנאשם במעשיו לאורך שנים. יחד עם זאת להבדיל מהרשעותיו הקודמות בהן לצד עבירות של חברות בארגון טרוריסטי הנאשם עבר עבירות נגד הסדר הציבורי, במקרה שלפני הנאשם לא פעל במישור

זה אלא במישור האזרחי בלבד.

18. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם כדלהלן:

א. 18 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על העבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ו, 18 פברואר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.